

ET STORT TILLYKKE - OG ET TILBAGEBLIK.

Hjertelig til lykke med "fødselsdagen". Tænk at der er gået 40 år. med stor succes og stadig fremgang for SIFs gymnastikafdeling. På afstand har jeg fulgt udviklingen siden SIFs bestyrelse i 1964 vedtog at tage gymnastik på aktivitetsprogrammet. Af gamle optegnelser kan jeg se, at der til alles overraskelse den første aften man havde indkaldt gymnastikinteresserede til møde kom ca. 225 - fordelt på ca. 70 damer, ca. 90 piger, ca. 20 herrer og ca 45 drenge. Det var jo langt ud over, hvad man havde forventet. Med Åse Laursen i spidsen siden da har gymnastikken i Gjesing/Spangsbjerg tiltrukket flere og flere. Jeg har fra "sidelinjen" i de forløbne 40 år med stor interesse fulgt udviklingen, og det har glædet mig overordentlig meget, at SIF-gymnastik har indtaget en meget fremtrædende plads inden for Esbjergs idrætsliv ved ikke alene at kunne fremvise et overordentligt stort og støt stigende medlemstal, men også at man altid har været åbne for optagelse af nye discipliner indenfor gymnastikken. Sidst har jeg set, at man har annonceret stavgang som ny aktivitet, og at ca. 100 straks meldte sig. Når interessen er så stor for gymnastikafdelingens virke, er det selvfølgelig fordi, man i Gjesing-området har en idrætsinteresseret befolkning, men uden en flok meget aktive ledere med Åse i spidsen, havde man ikke kunnet opnå de mange idrætsmæssige resultater, som tilfældet er. Jeg er fuld af beundring.

OG SÅ ET TILBAGEBLIK.

I Gjesing har der fra gammel tid været en gymnastikforening. Den havde et karlehold, et pigehold og et drengehold. som havde gymnastik i forsamlingshusets store sal I gang om ugen i tiden oktober - april. Ved afslutningen i april var der gymnastikopvisning. Det var én af årets store begivenheder. Her samledes hele egnens beboere med deres madkurve for at se, hvad gymnasterne havde fået ud af vinterens anstrengelser, og et spring skulle ikke være særlig kunstfærdigt udført, uden at få et stort bifald.

Gymnastikforeningen drev også lidt udendørs håndbold på sportspladsen bag Gjesing skole om sommeren, hvis vejret ellers var godt, og at en af gårdejerne havde fået banens græs slået Under krigen lagde tyskerne imidlertid beslag på såvel forsamlingshus som idrætsplads, hvorfor gymnastikforeningen måtte indstille sin virksomhed indtil krigens afslutning. Tyskerne havde imidlertid ødelagt sportspladsen, hvorfor kommunen bevilgede ca. 6000 kr. til etablering af en fodboldbane og en håndboldbane (der hvor Gjesing Centret i dag har parkeringsplads). Da den i 1949 var klar til brug mødtes en flok unge mennesker på den nye bane for at drøfte, hvordan man fik startet en fodboldforening. Jeg kom tilfældigvis forbi og hørte, hvad man holdt møde om og foreslog dem, at de nedsatte et udvalg til at undersøge, hvordan man kom videre med planerne. Inden jeg gik hjem, var jeg valgt til formand for et tre-mandsudvalg, der skulle undersøge mulighederne for at komme til at spille fodbold. Jeg henvendte mig til Gjesing Gymnastikforeningen for at høre, om de ville tage fodbold på deres program. Det ville de ikke, da de ikke troede, at der var tilstrækkelig interesse herfor og henviste os til Tarp Boldklub eller til Esbjergs klubber, hvis vi ville spille fodbold.

Vi troede dog selv på en tilstrækkelig interesse, så den 19. juli 1949 indkaldte vi til stiftende generalforsamling, og her startede vi Gjesing Idrætsforening. Der blev valgt en 5 mands bestyrelse med mig som formand - en post jeg med stor glæde bestred indtil 1964, hvor andre ting lagde beslag på min tid. Min bror, Helge, kom også i bestyrelsen og blev protokolfører.

Vi fik kommunens tilladelse til at benytte sportspladsen, og vi fik tilladelse til at klæde om i forsamlingshusets store sal, vi fik sat et par fodboldmål, bestående af noget 4-4 tømmer op, og som målnet brugte vi kasserede fiskenet fra fiskerihavnen, og vi fik aftale med en bondemand om at slå banen en gang imellem, når græsset blev for langt.

I løbet af 14 dage havde vi fået et karlehold stablet på benene, og den første kamp spillede vi mod B47 og vandt med 3 - 0. Næste kamp var mod Guldager. Også den vandt vi. Det gav blod på tanden og straks strømmede unge mennesker og drenge til vores nye forening, og allerede i august kunne vi afholde en sportsfest, hvor vi stillede med 2 karlehold, et old-boys-hold, et drengehold og et pigehold (Ja allerede i 1949 havde vi et pigefodboldhold) Jeg skal ikke glemme at nævne, at jeg spurgte, om gymnastikforeningen ville være med til at afholde denne sportsfest med noget gymnastik og noget håndbold. Jeg fik her det svar, at hvis vi tog udgifterne og de kunne få alle indtægterne, så ville de være med.

Det var jo det samme som et nej, og det giver for øvrigt et godt billede af Gjesing-beboernes holdning til Gjesing Idrætsforening den gang. Det blev dog bedre, og senere fik vi et rimeligt samarbejde i gang, indtil gymnastikforeningen indstillede aktiviteterne, hvilket så gav os anledning til at starte med gymnastik og håndbold.

Sportsfesten gik godt, vi fik lidt penge i kassen, og efter et par baller i forsamlingshuset i løbet af efteråret havde vi penge nok til at kunne betale de fodboldtrøjer, og 2 fodbolde, som vi tidligere havde lånt penge til at anskaffe. Så kørte tingene, Vi havde stor succes. Vores 1. hold gik fra sejr til sejr, blev kredsvindere den ene gang efter den anden og i 1958 blev vi jyske mestre i A-rækken ved at slå Aalborg Boldklub 4-0 på Herning stadion.

Vi fik oprettet flere drengehold, som Ove Madsen brugte al sin fritid på (det skaffede ham på et tidspunkt Esbjergs lederpris). Vi fik oprettet juniorhold og et ynglingehold.

Når vi kunne oprette så mange forskellige hold, var baggrunden, at mange unge mennesker fra Esbjerg søgte til Gjesing. Imponerende var det næsten hver aften at se en strøm af unge mennesker på cykel fra Esbjerg for at spille fodbold i Gjesing. Esbjerg-spillerne dominerede antalsmæssigt hurtigt foreningen. Dette var baggrunden for, at vi på et tidspunkt besluttede at ændre navn, således at Gjesing Idrætsforening kom til at hedde Spangsbjerg Idrætsforening, idet Spangsbjerg-området dækkede både en del af Bryndum kommune og en del af Esbjerg kommune. På den måde havde vi rod i begge kommuner, hvilket bl.a. mht at søge tilskud kunne være en fordel.

Økonomien havde hele tiden været et stort problem. Vi hængte hele tiden med enden i vandskorpen, og forsøgte at holde os oven vande ved afholdelse af baller, hvor udbyttet ofte var ringe. På et tidspunkt fik vi den ide at lave et årligt julelotteri. Jeg kan huske, at vi det første år fik trykt 200 lodsedler, som solgtes for 1 kr. stykket. Hovedgevinsten var 2 kyllinger. Det siger lidt om pengenes størrelse den gang.

De første 15 år hvor jeg var aktiv i foreningen var alene helliget fodbolden. Vi havde flere gange drøftet at tage andre idrætsgrene med, men først i 1965

fandt man tiden moden til det. Og det var nok rigtigt disponeret, for på det tidspunkt havde Gjesing-området et tilstrækkeligt befolkningsgrundlag til at man mente at kunne oprette gymnastikafdelingen. Men at det skulle blive en så stor succes, havde ingen drømt om.

Jeg er meget glad for og lidt stolt over, at jeg i sin tid var med til at føde Spangsbjerg Idrætsforening, der i dag indtager en væsentlig plads i Esbjergs idrætsliv. Det der har båret foreningen frem til det, den er i dag, er ikke en hel masse fine idrætsfaciliteter, det er ikke økonomisk understøtning fra forskellig side osv. men dette at foreningen altid har forstået at skabe en god atmosfære og danne rammen om et godt kammeratskab samtidig med, at man fik mulighed for at udøve den sport, man var interesseret i, og det er en god ting at have som basis i en idrætsforening.

Jørgen Schwartz